

בבית המשפט המחוזי

ת.א. 16447-07-24

מרכז-לוד

בפני כב' השופטת שרון צנציפר-הלפמן

תאריך חתימת המסמך: 27.7.25

התובעת

עדי אבידן, ת"ז 301789210

מרחוב בן גוריון 42, הרצליה

באמצעות ב"כ עו"ד בוריס לויאב (מ"ר 75649) ואח'

מרחוב היצירה 3, רמת גן

טל': 03-6914004; פקס: 03-6914003

דוא"ל: borislev@yashar-law.co.il

– נ ג ד –

הנתבעים:

1. מ.ד. מדיקל קליניק בע"מ, ח.פ. 513302315

מרחוב אבא הלל 7, רמת גן

2. ד"ר אולג שפירו, ת"ז 317125086

מרחוב אבא הלל 7, רמת גן

טלפון: 050-3331254

שניהם באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ"ר 62254) ואו יגאל רסקין

מרחוב אבא הלל 7, רמת גן

טל': 03-7412358; פקס': 077-3180983

דוא"ל: Office@freiberg-law.com

בקשה לעיכוב חשיפת תצהיר חוקר

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לאפשר לנתבעים לעכב את חשיפת תצהיר החוקר ודו"ח החקירה, עד לאחר תום פרשת התביעה כדלקמן:

ואלו נימוקי הבקשה:

1. עסקינן בתביעה במסגרתה טוענת התובעת לרשלנות ולטענתה בעטיה נגרמו לה נזקי כמפורט בחוות הדעת שצורפו לכתב תביעתה ולראיותיה.
2. אולם, בשונה מתיקים רבים אחרים המתבררים בבית משפט נכבד זה ובערכאות השונות, בעניינו הנדון יש הכחשה גורפת ומחלוקת רבתית על כל יסודות התביעה הן במישור האחריות והן במישור הנזק.
3. אין המדובר בהכחשה כמותית נתקל בית המשפט הנכבד מדי יום, אלא, הכחשה המתבססת על התנהלות התובעת ועל הסתירות הרבות בטענותיה. כמו גם על התמיהות שמתעוררות מעיון בתיעוד הרפואי מעברת ומהווה.
4. יצויין כי מומחי הנתבעים, כמו גם רופאים שטיפלו בה במהלך הדרך, לא מצאו ממצא רפואי. למעשה פרופ' פלד, מומחה פסיכיאטרי קובע שמדובר בהתחזות, ד"ר מאיר כהן, מומחה בכירורגיה פלסטית שבדק גם הוא

את התובעת קובע בחוות דעת קביעות חד משמעיות. גם ד"ר כץ קובע קביעות מהותיות ויש גם בכל אלה כדי להצביע על גודל הפער והסיבה בגינה מוגשת בקשה זו.

5. בשולי הטענות אך לא בשולי חשיבותן, התובעת אשר צירפה לכתב תביעתה 3 חוות דעת לא נשאה בעלות חוות הדעת, התובעת פנתה לחברת מימון שתישא בעלות חוות הדעת בתמורה לחלק מהפיצוי שהיא טוענת לו ו/או חלק משמעותי משכר טרחת ב"כ. בכך, סיבה שבין היתר מונעת תביעות סרק נחסכה ממנה והיא צועדת בין שבילי בית המשפט הנכבד מבלי שנגרמה לה הוצאה כלכלית ניכרת. וזאת, להבדיל מתובעים בתיקים אחרים ובשונה מהנתבעים אשר נאלצו להוציא סכומים כבירים אך על מנת לנהל את ההגנה מפני תביעה שמוטב היה אילו לא באה לעולם.

6. התובעת סברה כי הנתבעים מבוטחים בביטוח הראל וכך גם הציגה את הדברים בפני חברת המימון. הנתבעים אינם מבוטחים וההוצאות הינם מכיסם הפרטי, בשונה מנתבעים בעלי "כיסים עמוקים" ומאזן הכוחות המצוי בין תובע לנתבע, כאן מדובר בסיטואציה שונה המצריכה התייחסות שונה כאמור.

7. לצורך תמיכה בטענותיהם, בכוונת הנתבעים להגיש תצהיר חוקר/ת.

8. הנתבעים יטענו כי בהתאם להלכה, גילוי של המסמכים בטרם תיחקר התובעת על עדותה לא זו בלבד שלא יסייע לבירור האמת, אלא להיפך, יאפשר לתובעת לעשות "מקצה שיפורים" ולהתאים התאמות באופן שתשובותיה יתיישבו עם גירסתה באופן שחוטא למציאות ולאמת.

9. ברע"א 4249/98 **שמעון סויסה נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ**, פ"ד נה(515), 1, מסכם כבוד המשנה לנשיא, השופט לזין את ההלכה בעניין הגשת מסמכים חסויים:

"... (ב) רשאי בית המשפט לסטות מן הכלל האמור אם הוא סבור שעיון במסמכים בשלב מוקדם עשוי להביא את התובע לשיבוש ראיותיו ולא יסייע לחשיפת האמת..." (ההדגשה אינה במקור – הח"מ).

10. דבריו של כבוד המשנה לנשיא השופט לזין, יפים אף לענייננו. במקרה בו עסקינן, אם עדות החוקר תוגש עובר לחקירת התובע ו/או עדיו, תסוכל מטרת החקירה והדבר יעניק יתרון בלתי הוגן לתובע ולעדיו, שכן הנ"ל יוכלו להכין עצמם לקראת חקירתם בבית המשפט, ובכך עדותו של החוקר תאבד ממטרתה העיקרית – הפרכת גרסתם התובע ועדיו.

11. חשיפת התצהיר (לרבות החומרים הגולמיים) בשלב זה עלולה לחבל באפשרותם של הנתבעים לחשוף את האמת במסגרת חקירתה הנגדית של התובעת. טענה זו מקבלת משנה תוקף היות ומדובר בתביעה לפיצויים בגין טיפול רפואי שגרם לטענת התובעת נזקי גוף משמעותיים, כאשר דו"ח החקירה, בשלב זה, הינו אחד הכלים היחידים להפרכת טענות התובעת ו/או עדיה.

12. לעניין זה יפים דבריה של כבוד השופט עזרא קמא בבר"ע (ירושלים) 3089/01 **מיכאל דהן נ' הדר חברה לביטוח**, תק-מח 2001(2), 35002, עמ' 35003 אשר קבע כדלקמן:

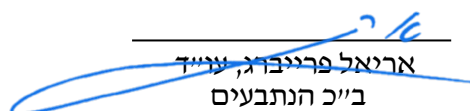
"בית-המשפט, בערכאה הדיונית, רשאי לקבוע את השלב שבו יוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים, ובין היתר רשאי לקבוע כי תצהירי עדות ראשית של הנתבע יוגשו לאחר סיום פרשת התביעה.

פאין בכך כדי להקנות יתרון דיוני לצד זה או אחר, ובין היתר לא נועדו תצהירי עדות ראשית להקנות יתרון של ידיעת העובדות הנטענות על-ידי הנתבע - לפני החקירה על התצהיר".

13. הנתבעים יטענו, כי המקרה הנדון הינו מקרה קלאסי להחלת האמור בהלכת סויסה, שכן בענייננו, קיימת מחלוקת אמיתית ונרחבת בדבר החבות והנוק, והסוגיה תיבחן על סמך מהימנותם ואמינותם של הצדדים. בנסיבות מיוחדות וחריגות אלה, יטענו הנתבעים כי אין מנוס מעיכוב חשיפת הדוחות, וזאת עד לסיום פרשת התביעה.

די בכך כדי לקבוע כי קיים חשש ממשי (כדברי בית המשפט העליון הנכבד) שחשיפת תצהיר החוקר בשלב זה, דהיינו עובר לחקירת התובעת ו/או עדיה בבית המשפט אודות גירסתם, תסכל את אפשרות בית המשפט להגיע לחקר האמת.

14. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולקבוע, כי תצהיר החוקר בצירוף החומרים הגולמיים והדו"ח יוגשו לאחר חקירת התובעת.

אריאל פרייבוג, עו"ד
ב"כ הנתבעים